

Туркистон

Элим деб, юртим деб, ёниб яшаш керак

1925 йилдан чиқа бошлаган

ЎЗБЕКИСТОН ЁШЛАРИ «КАМОЛОТ» ЖАМГАРМАСИ ГАЗЕТАСИ

1997 йил 4 октябрь Шанба. № 77 (14469)

ЭЪТИРОФ

Яқингача Марказий Осиёнинг ушбу Республикаси Қозғоғистон ва Россиядан келтирилган мажбур эди. Ҳозир эса нефтни қайта ишлашни камида 30 фоизга оширишга имкон берувчи янги ишга туширилган Бухоро нефтни қайта ишлаш заводи туфайли Ўзбекистон чинакам иқтисодий мустақилликка эришиш борасида ўта муҳим қадами ташлади.

Деки КОСНАР, франциялик журналист

Шукрона

Қадри Ислам Абдуғаниевич! Ҳаётимизда биринчи мартаба ўқитувчилар ва мураббийлар кўни миллий байрам сифатида нишонланди. Шу муносабат билан она Ватанимиз юрак муқофотларига сазовор бўлган халқ таълими ходимлари орасида биз ҳам борлигимиздан беҳад хурсандимиз.

Келажак олдидagi масъулик

Қадрланаётгани учун чин дилдан миннатдорлик билдиришни истаймиз. Мустақилликнинг дастлабки йилдан маърифат аҳлига алоҳида ғамхўрлик кўрсатиб келинмоқда. Давлат уйларида хусусийлаштиришда тенгсиз қулайлик яратди, уй-жой қуриш учун ер ажратилди, иш ҳақими ошмоқда, коммунал, транспорт хизмати ва бошқа соҳаларда имтиёзларга эгамиз. Ўқитувчилар ва мураббийлар кўнининг умумхалқ байрамига айлангани эса маърифат аҳлига давлатимиз ва халқимиз эҳтироми ошаётганидан далолат беради.

Биз Олий Мажлисининг тўқтинчи сессиясидаги сармизин нутқини эшитиб, «Таълим тўғрисида»ги қонун ҳамда «Қадрлар тайёрлаш бўйича миллий дастурни республикамизда таълим тизimini ислох қилиб, уни давр талаблари асосида юксалтириш сари ташланган дадил қадам, муҳим бурилиш деб биламиз. Халқимиз том маънодаги янги жамият қуришга киришди. Бу жамиятга янги ҳаёт дунёқараш, он-шуур ва тафаккурга эга, чинакам маърифатли ва маънавий янги авлод керак. Таълим тизimini ислох қилишдан қўзғалган мақсад ҳам ана шу авлоднинг тарбияланган иборат. Дастур яратилди. Энди уни амалга ошириш - ҳаётга таътиб этиш лозим. Бу биз - таълим-тарбия ходимлари олдида улкан вазифалар қўяди. Чунки Ўзбекистонимизнинг келажиги нечоғлик буюк бўлиши навқирон авлод камолоти, уларнинг маънавий дунёси нақадар бой бўлишига, таълим-тарбияга боғлиқ.

Бу келажиги буюк Ватанимизга янги тафаккурли, янги дунёқарашга эга муносиб ворисларни тайёрлаб беришни талаб қилмоқда. Айни чоғда биз ҳам ана шу янги тафаккурли тарбия усуллари ва услубларини эгаллаб боришимиз, кўнгил билан ишлашимиз зарурлигини дилдан ҳис этаёмиз.

Бу эзу йўлда бутун билимимиз, иқтидоримиз, меҳнатимизни аямаймиз. Ватан равнақи, навқирон авлоднинг ёрқин келажиги учун бутун куч ва имкониятларимизни ишга солишим. Барча ҳамкасбларимизни шунга даъват этаёмиз. Чунки мамлакат ва халқ тақдирини ўз қўлимизда бўлган бугунги кунда ҳар бир муаллим ва мураббий келажак учун масъул эканини ҳис этиб меҳнат қилиши зарур.

Бир гуруҳ халқ таълими ходимлари Тошкент вилояти.

СОҒЛОМ АВЛОД ОҶУҶИ

Республика ёшлари ўртасида соғлом турмуш тарзини қарор топтириш, уларни спорт мусобақаларига кенгроқ жалб қилиш, аҳолининг турли қатламларидаги ўзаро маданий-спорт алоқаларини йўлга қўйиш, спортнинг волейбол ва баскетбол турларини омма-лаштириш мақсадида «Камолот» жамғармаси Ўзбекистон касабга уюшмалари федерацияси, Республика Муҳофаза вазирлиги, Ички ишлар вазирлиги, Халқ таълими вазирлиги, Олий ва ўрта махсус таълим вазирлиги ҳамда бошқа тегишли идоралар билан ҳамкорликда хайрли ишга қўл уришди. Шу йил ноябрь ойидан бошлаб 1998 йил март ойигача Наврўз-умумхалқ байрамига бағишлаб волейбол ва баскетбол бўйича «Камолот» жамғармаси кубоги турнири ўтказилди. Ана шу масала юзасидан Республика ёшларининг «Камолот» жамғармаси Бошқаруви биносида йиғилиш бўлиб ўтди. Шунингдек, мажлисда билдирилган тақдирлар маъқулланиб, спортнинг ривожлантириш борасида «Камолот»нинг фаолияти таъкидланди.

Н. УСМОНОВА

ДИҚҚАТ! ДИҚҚАТ! ДИҚҚАТ!

Танловга тақлиф этамиз

Ўзбекистон Республикаси ёшларининг «Камолот» жамғармаси Бошқаруви жамоатчилик, халқаро ташкилотлар билан алоқалар, тадбиркорликни қўллаб-қувватлаш ва иқтисодий масалалар билан шуғулланишга қодир ёшларини ўз кўчларини синоб кўришга тақлиф этади.

Танловда замонавий иқтисодий билимларни пухта эгаллаган, бухгалтерия-ҳисоб-китоб ишларини беамалол юрота оладиган, бозор иқтисодийти асослари:

- Менеджмент
Маркетинг
Социология
Психология
Моллия

йўналишларини яхши тушунадиган, ўзбек, рус, инглиз тилларида иш юрота оладиган, йил 30 дан ошмаган йилгит ва қизлар иштирок этиши мумкин.

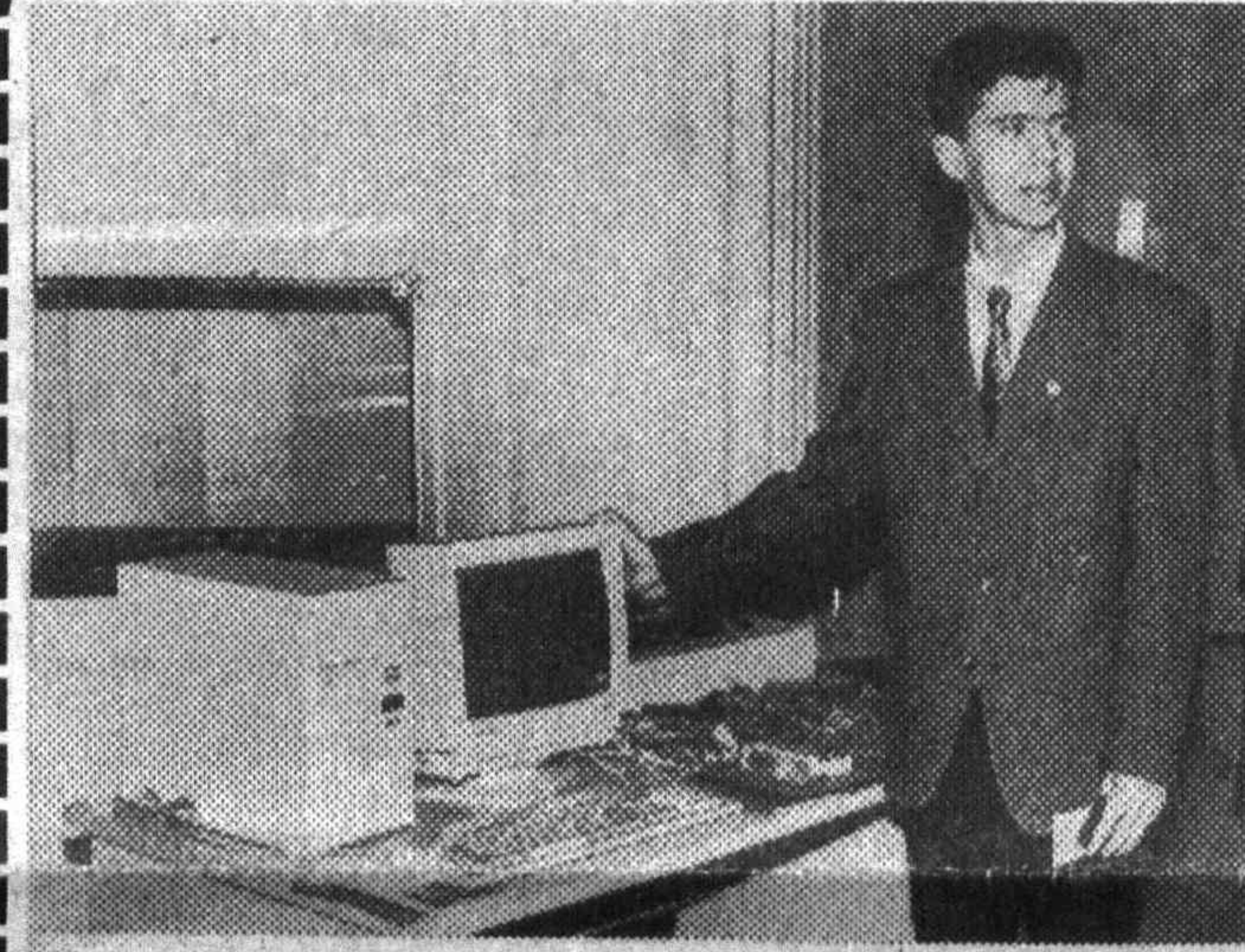
Танловда иштирок этишларининг ҳужжатлари 1997 йил 10 октябргача қабул қилинади. Манзил: Тошкент, Навоий кўчаси 11. 2-қават, 12-хона. Телефонлар: 41-02-72 41-00-50

МИННАТДОРЛИК МАКТУБИ

Ассалому алайкум! Муҳтарам Ислам Абдуғаниевич! Мен бутун ниҳоятда хурсандим. Хурсандлигимни Сиз билан - менга илк бор ҳомийлик қилиб, оқ фотиҳа берган азиз зот билан баҳам қўришни истайман. Қувончимнинг сабаби, аввало, Сизга берган вазифани бажара олганимдир. Халқаро шахмат федерациясининг 68-Конгрессида менга «Шахмат бўйича Халқаро миқёсдаги гроссмейстер» унвони берилганини ҳақида хушхабар келди. 1994 йилда биринчи марта Умирлар ўртасида Осиё чемпиони бўлганимда, менга мақоратингни оширгин, деб компьютер тақдим қилган эдингиз. Шунда мен спорт усталигига номзод эдим. Совғангиздан ҳаяжонга тушиб, худо хоҳласа, «Шахмат бўйича Халқаро гроссмейстер» унвонини оламан, дея ваъда берганим. Орадан уч йил ўтди. Шу давр мобайнида мен ўша компьютер ёрдамида буюк шахматчиларнинг ўин услубларини, тажрибаларини ўрганиб, 1994 йил Венгрияда, 1995 йил Бразилияда бўлиб ўтган Умирлар ўртасидаги Жаҳон чемпионатида икки бор бронза медалини, 1996 йил Макаода 20 ёшгача бўлганлар ўртасидаги Осиё чемпионатида 2-урини, 1997 йил Бирлашган Араб Амирикларида катта ёшларнинг Осиё командалар чемпионатида голибликни, 1996 йил Голландияда, 1997 йил Франциядаги турнирларда шерикликда 1-урини, 1997 йил Франциянинг Тулуз шаҳридаги гроссмейстерлар турнирида голибликни ва, ниҳоят, шу йил қадрлон шахмат Тошкентда катталар ўртасидаги Ўзбекистон чемпионатида чемпионлигини қўлга киритдим. Яна шу давр ичиде Тошкент Давлат университетининг математика факультетига ўқишга кирдим. Ҳозир учинчи курсда ўқийман. Инглиз тилини мукамал ўрганишим ҳамда мураккаб программаларни ўзлаштиришимда Сиз гақдим этган ўша компьютер яна катта ёрдам берипти. Нокамерлик бўлса-да, Сизга айтишни лозим топаманки, жаҳоннинг 20 ёшгача бўлган энг кучли шахматчилар ўнгални рўйхатида меннинг ҳам ўзбекча исми ва азви Ватаним - Ўзбекистон номлари қайда этилган. Мана энди Халқаро гроссмейстерлик унвонини олдим. Бу унвонга 18 ёшгача сазовор бўлганлар жаҳон шахмат тарихида 5 киши экан. Очиғи, мустақиллик бўлмаса мен қарда эдим, халқаро турнирлар, компьютерда жаҳон шахмати сир-асрорларини ўрганиш қарда эди. Ана шу имкониятни яратганингиз учун, Мустақилликнинг Ватанимизда абалди яшаши учун, муқаддас Ўзбекистон байроғининг жаҳоннинг энг буюк шахарли узра кўтарилмоғи, Мадҳимизнинг дунё осмони бўйлаб янграши учун бор куч-қувватини бағишлайман деб, ўз-ўзимга сўз бердим. Сиз ҳаммиз, ҳамма ерда ота-боболаримизнинг ким бўлганини ёдда тутинлар, дейсиз. Уларга муносиб авлодлар бўлишни ўқираёсиз. Қадимда шахмат санъатининг энг гуллаб-яшнаган ўлкаларидан бири бизнинг Ватанимиз бўлган. Сизнинг спортга, шу жумладан, шахмат ва шахматчиларга қўраётган ғамхўригингизга жаъобан бундан сўнг бутун ғайратини катталар ўртасида жаҳон чемпиони бўлиш учун қурашга қаратмоқчиман. Истардимки, мен туфайли ҳам мустақил Ўзбекистон номи дунё бўйлаб яна бир қарра жарангласин.

Сизга чексиз миннатдорлик билан ўнглигиз Рустам ҚОСИМЖОНОВ

P.S. Ушбу хатни Сиз совға қилган компьютерда ёздим.

нинг кўкрак нишонини - «Ўзбекистон белгиси» билан тақдирландилми. Бу сизга қандай таъсир қилди? -- Туртининг айтиши керак, Ҳукуматимиз менга бунчалик катта ишонч билдиради деб ўйламаган эдим. Мустақил Ўзбекистонимизнинг гуллаб яшнаши, янада раванқ топи-

ОМАДЛИ ИШЧИЛИК

Ёш гроссмейстер Рустамжон Қосимжонов билан суҳбат

Қолаверса, жаҳон биринчилигида даъвогарлар билан шахмат суриш. -- Биринчи устозингиз ким? -- Илк расмий ўйинларимда А. Грушевский устозлик қилган. Ҳозир С. Пенчукдан шахмат сирларини ўрганилман. -- Тендошларингизга тилакларингиз? -- Ёшликда вақтни бекор ўтказмасдан илм олишга, бирор хунар ўрганишга ҳаракат қилишларини хоҳлардим. Бу йўлда мен уларга фақат омад тилайман. -- Бу йўлда вақтни бекор ўтказмасдан илм олишга, бирор хунар ўрганишга ҳаракат қилишларини хоҳлардим. Бу йўлда мен уларга фақат омад тилайман.

Луфтулла СУВОНОВ, «Туркистон» муҳбири

Ўзбекистон Республикаси Президентининг ФАРМОНИ

Р.М.Қосимжоновга «Ўзбекистон белгиси» кўкрак нишонини бериш тўғрисида

Ватанимиз обрўсини, шон-шўхрати ва шарафини юксалтириш йўлидаги катта хизматлари ҳамда жаҳон миқёсида эришган улкан ютуқлари учун шахмат бўйича халқаро гроссмейстер Рустам Машрукович ҚОСИМЖОНОВА «Ўзбекистон белгиси» кўкрак нишонини берилсин.

Ўзбекистон Республикаси Президенти И.КАРИМОВ

Марказий Осиёда энг ёш халқаро гроссмейстер

Мамлакатимизда иқтидорли ёшларни қўллаб-қувватлашга катта эътибор берилмоқда. Ватан шарафини жаҳонга ёётган ёш спортчилар ҳам шулар сирасига кирди. Президент Ислам Каримовнинг Фармонида биноан ёш шахматчи Рустам Қосимжонов «Ўзбекистон белгиси» кўкрак нишонини билан тақдирланди. У бу муқофотга шахмат бўйича халқаро миқёсдаги гроссмейстер унвонини қўлга киритгани, кўпгина жаҳон ва қитъа биринчиликларида Ватанимиз шарафини муваффақият билан ҳимоя қилгани учун сазовор бўлди.

Пойтахтимиздаги «Олимпия шон-шўхрати» музейида ана шу муқофотни топшириш маросими бўлди. Мамлакатимиз раҳбарининг маъқур Фармонини Президентнинг Давлат маслаҳатчиси Т.Алимов ўқиб эшиттирди ва ёш спортчига юксак муқофотни топширди. Президентимиз 1994 йилда Рустамга компьютер ҳадя этган эди. Шахматчининг спортдаги янги улкан ютуқлари инobatта олиниб, у янада мукамал компьютер билан муқофотланди. Йўлбошимизнинг бу туҳфасини Бош вазир ўринбосари А.Азизхўжаев топширди.

Маросимда Р.Қосимжонов сўзга чиқиб, унинг спортдаги муваффақиятлари юксак қадрланаётгани учун Президентимизга миннатдорлик изҳор этди, Ватанимиз шарафини янада юксалтиришга ўзининг бор куч-ғайратини сарфлайман, деб ишонтирди. Тантанали маросимда Миллий Олимпия Кумитаси раиси С.Рўзиев, Давлат жисмоний тарбия ва спорт кумитаси раиси Б.Махситов қатнашди.

(ЎзА)

ОХАНГЛАРНИНГ БҮЮК ҚУДРАТИ

Истеъод -- Яратганинг буюк неъматларидан бири. Лекин уни ўз вақтида пайқай билсин, намоеъи эта олиш кишидан катта кунт, маҳорат талаб этади. Инсон имкониятини эса чек-чегараси йўқ. Ёш музикачи Фазлиддин ХУСАНОВ билан суҳбатлашар эканман, бунга яна бир қарра ишонч ҳосил қилдим. У яқинда Америка Қўшма Штатларида ўтказилган музикачиларнинг халқаро танловида фахри иккинчи ўринни эгаллашга муваффақ бўлди. Австрия, Германия, Франция, Италия, Чехия, Словакия, Венгрия, Жапуний Корея каби мамлакат вакиллари фортепьянода моҳирлик билан номдор композиторлар асарларини ижро этаётган бу ўзбек фарзанди иқтидордан лол қолди.

Ўқитувчилар орти бахти

ни, кейин эса мени ўқишга тақлиф қилди. Орадан ҳеч қанча вақт ўтмай Германиядан имтиҳонлар учун тақлифнома юборишди. -- Ўйга тез-тез келиб тураёсизми? -- Бир йилда бир марта. Уйдагиларга, мактабдагиларга хат ёзиб тураман, гоҳи кўнгирақ қиламан. Фурсатдан фойдаланиб менга имкон қадар далда бўлаётган Навоий тоғ-металлургия комбинати раҳбари Николай Кучерский ҳамда Улутбек номидаги истеъодли ёшларни қўллаб-қувватлаш Республика жамғармасига миннатдорчилик билдирмоқчи эдим. -- Фазлиддин, тенгекурларингизга қандай тилаклар билдириасиз? -- Бундан юз йиллар аввал ҳам ўқитган, илмий одам хор бўлмаган. Ҳозир ҳам шундай. Тенгдошларим кўпроқ ўқиб, изланишса, дейман. -- Оруларингиз... -- Ўзбекистон шаънини янада юксалтиришга ўз ҳиссамни қўшмоқчиман! Фазлиддин Хусанов эндигина 19 йилда. Озод Ватанга, ҳур дидрага бўлаён меҳрини музика орқали барчага улашган бу ёш ижрочиға янгидан-янги зафарлар тилаб қоламиз.

Музикани тушуниш, идрок этиш деган иборани сиз қандай изоҳлайсиз?

Биласизми, композитор ўз бошидан ўтказган кечинмалари, юрагидаги ҳис-туғғуни музика орқали ифодалайди. Бетховеннинг қўлоғи эшитмайди деган бўлиб қолган, ахир композитор учун бу нақадар оғир фожиа-ку. Шубертнинг ҳаёти ҳам енгил бўлмаган. Ана шуларнинг бари улар яратган асарларда акс этган. Музика -- ҳаётни тасвирлайди. Қолаверса музика ҳамма тушунадиган, таржимон талаб қилмайди, инсонларни ўзаро боғлаб турувчи восита ҳамдир. Музиканинг буюк куч-қудрати ҳақида узоқ гапириш мумкин.

Болагимда таниқти дирижёр Зоҳид Ҳақназаров билан биргаликда Шопеннинг 2-концерти, Бетховеннинг 5-концертини ижро этган, классик музикага янада меҳрим уйғонган. Қувонарли жиҳати шундаки, бугун юртимизнинг музика санъатига жаҳон тан бермоқда. Солт-Лейк-Ситидаги ҳамда Улутбек номидаги истеъодли ёшларни қўллаб-қувватлаш Республика жамғармасига миннатдорчилик билдирмоқчи эдим.

Юта штатининг Солт-Лейк-Сити шаҳридаги танловда иштирок этиш бахти 200 кишидан 36 кишига насиб этди. Унда Моцарт, Шопен, Лист, Скрябин асарларини ижро этдим. Ижром маъқул келди чоғи фахри иккинчи ўринга лойиқ деб топилди. -- Бу сизга нима берди? -- Танлов президенти Паул Поллтайн тавсиясига қура Европа давлатларида концерт дастурларини намойиш этиш имконига эга бўлдим. Кейинги концертлар Испания, Бразилияда қўйилиши мўлжалланмоқда. Ўзбекистоннинг номи узоқ-узоқларга ёйилса қандай яхши.

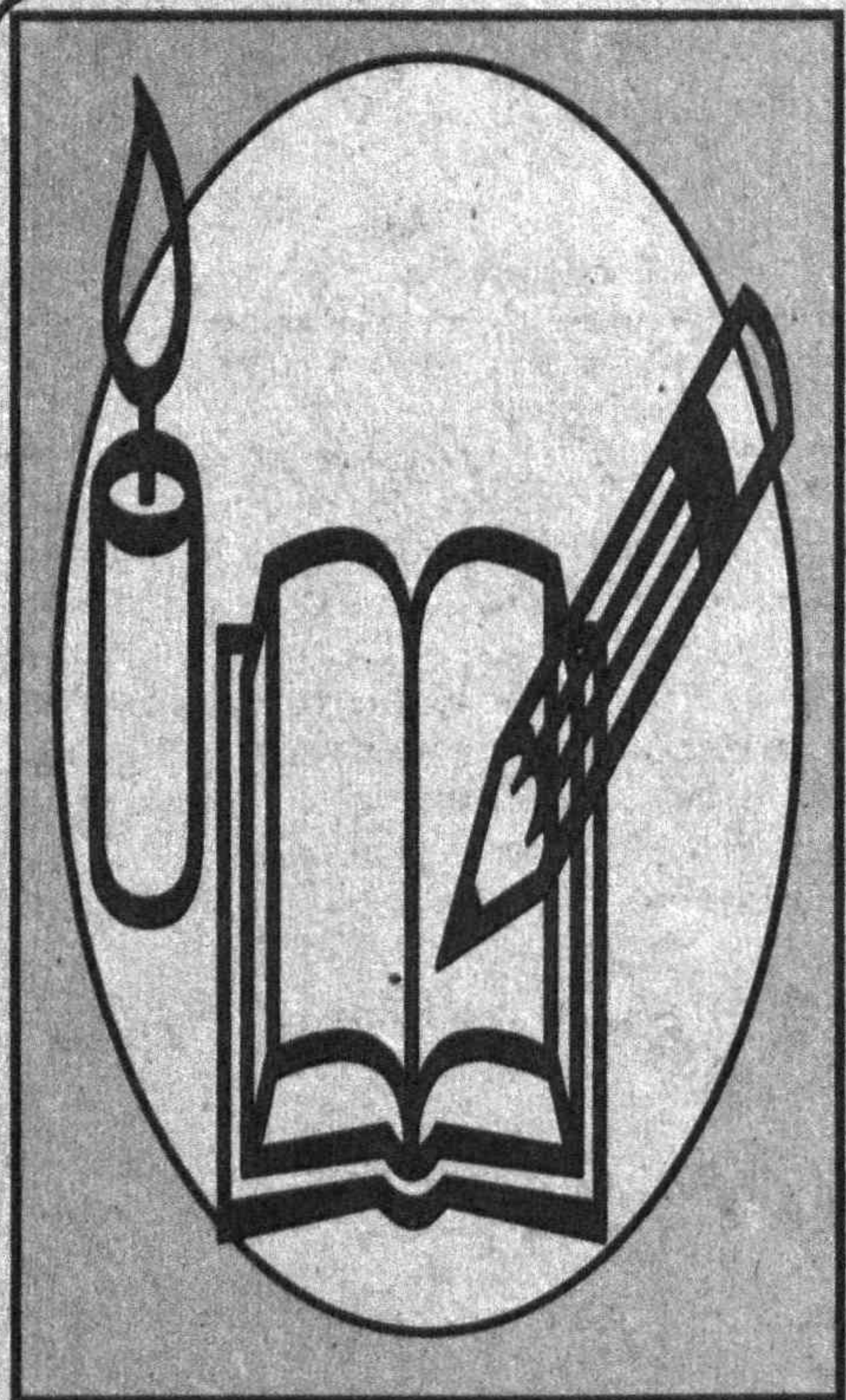
Суҳбатдош: Назоқат УСМОНОВА

Наманган вилояти Учқўрғон туманидаги «Ўзбекистон» жамоа ҳужалигида меҳнат қилаётган илгор теримчилардан Малика Уролова ҳамда унинг дугоналари Дилором Мирдадаева, Ҳалима Абдураҳмоновага масвум илгорларидандир

Маънавий дунёқараши етук кадрлари бор халқнинг келажаги буюқдир

Ислом КАРИМОВ

Олий ва ўрта махсус таълим вазирлиги Республика Президентининг "Маънавият ва маърифат" жамоатчилик маркази фаолиятини янада такомиллаштириш ва самарадорлигини ошириш тўғрисидаги Фармонида қайд этилган вазифалардан келиб чиқиб, ёшларни миллий, маданий, тарихий ва умуминсоний қадриятлар руҳида тарбиялаш мақсадида талабалар ўртасида "Маънавият - қалбим қўши" мавзусида иншоолар танловини ўтказди. Унда минглаб ёшлар ўз асарлари билан иштирок этди. Танлов ҳайъати энг яхши иншооларни саралади. Унга кўра олий ўқув юртлири бўйича Х.Сотволдиева (Гулистон), Р.Енилеева (Наманган), Ш. Жумамуратова (Нукус) биринчи, З.Ақбарова (Фарғона), А.Расулов ва Н.Соатова (Тошкент) иккинчи, Н.Охунова (Андижон), Р.Баратов ва Ш.Отамуротова (Тошкент) учинчи ўринни эгаллашди.

Феруза АБДУВОҲИДОВА, Самарқанд банк коллежи талабаси:

Президентимиз Маънавиятнинг бош ҳимоятчиси. Ҳозирги кунда республикамизда маънавият ва маърифатга катта эътибор берилмоқда. Шунинг билан бирга кўпгина талбирлар амалга оширилмоқда.

Маънавият бош мақсад сари етакловчи омил бўлиб, у халқ тақдирини уйлашни, у билан бирга бўлишни биринчи ўринга қўяди, одамларнинг таъшиларидан хабардор бўлиш, уларни бирлаштириш ва руҳиятини кўтариш, жамиятда ҳар бир жамоа ва оилада соғлом маънавий муҳит яратишни тақозо этади. Тарих сабоқлари шундан дарак берадики, маънавият асослари ўзини асл негиздан бетоналаштирилган, сунъийликка йўл қўйилган жамиятда ҳеч бир соҳада силжиш бўлмайдди. Халқнинг, миллатнинг бир-биридан бетоналашуви кучайди. Энг хавфлиси кишилар, ота-оналар, фарзандлар ўртасидаги қадриятлар поймоқ бўлади.

Натижада, бундай заминда туғилиб вожа етган инсон "манкурт"га айланади. Уни тарихдан, азалий урф-одатларидан, тилидан жудо қилсалар ҳам ҳеч қандай оғриқ сезмайди. Бу эса жамиятнинг ҳақоқат ёқисига олиб боровчи асосий омиллардан бири деб ўйлайман.

Маънавиятнинг қудратли кучи шундаки, у инсонларни ягона мақсад сари ҳамжиҳат бўлиб интилишга ундайди.

Мен ўзбек дерида туғилганимдан бехад бахтиёрман. Негакки, бу заминга қўш ҳам улкам, меҳр қўшади. Ўзбек маданиятини хоржик тан олди.

Чиндан ҳам мислсиз даражада катта маънавият ворисларимиз. Маънавиятга ҳар қандай тараққий этган мамлакатларда иккинчи даражада иш деб қаралмайди.

Маънавиятнинг қудратли кучи шундаки, у инсонларни ягона мақсад сари ҳамжиҳат бўлиб интилишга ундайди.

Мен ўзбек дерида туғилганимдан бехад бахтиёрман. Негакки, бу заминга қўш ҳам улкам, меҳр қўшади. Ўзбек маданиятини хоржик тан олди.

Чиндан ҳам мислсиз даражада катта маънавият ворисларимиз. Маънавиятга ҳар қандай тараққий этган мамлакатларда иккинчи даражада иш деб қаралмайди.

Агар, таъбир жоиз бўлса, мен маънавиятни жамият маданиятини акс эттирувчи кўзгуга қияслагим келади. Катрада қўёш акс этганидек, маънавият ҳам ўз хусусиятлари билан маънавий жамиятни кўзгудек равшан намоён этади. Маънавият-буғун эндигина кириб келган янги тушунча ёхуд тилимизда янги пайдо бўлган сўз эмас. Маънавият қадим Шарқ маданияти меросининг мағзи бўлиб қолган. Ҳозирда эса Шарқ маънавий дунёларини инсоният тараққийлатишнинг барча баҳаларида ўзининг ижобий натижаларини сақлаб келган. Агар менга "маънавият бу нима?" деб сўрасалар, ҳеч иккинчмай, "маънавият- инсоннинг ўзини кўра билиши ва ўзининг англаш кўзгуси", дея жавоб берган бўлардим. Ҳа, маъна қашшоқ одамгина худбин ва жоҳил бўлади. Маъна оқсак одам энг аввало, инсоний фазилатларга эга бўлади, айни замонда, ўз-ўзига танқидий муносабатга бўлади. Ана шу танқидий қарай олишнинг ўзи ҳам инсоннинг ўз-ўзини кўра билишидир. Бундан кўринадики, камил инсонгина шундай фазилатга эга бўлади. Демак, маънавият бевосита қатор ахлоқий-инсоний фазилатлар: эзгулик, соғлом ақл, маънавий гузалликларнинг барчаси билан уйғунлашиб кетади.

Агар, таъбир жоиз бўлса, мен маънавиятни жамият маданиятини акс эттирувчи кўзгуга қияслагим келади. Катрада қўёш акс этганидек, маънавият ҳам ўз хусусиятлари билан маънавий жамиятни кўзгудек равшан намоён этади. Маънавият-буғун эндигина кириб келган янги тушунча ёхуд тилимизда янги пайдо бўлган сўз эмас. Маънавият қадим Шарқ маданияти меросининг мағзи бўлиб қолган. Ҳозирда эса Шарқ маънавий дунёларини инсоният тараққийлатишнинг барча баҳаларида ўзининг ижобий натижаларини сақлаб келган. Агар менга "маънавият бу нима?" деб сўрасалар, ҳеч иккинчмай, "маънавият- инсоннинг ўзини кўра билиши ва ўзининг англаш кўзгуси", дея жавоб берган бўлардим. Ҳа, маъна қашшоқ одамгина худбин ва жоҳил бўлади. Маъна оқсак одам энг аввало, инсоний фазилатларга эга бўлади, айни замонда, ўз-ўзига танқидий муносабатга бўлади. Ана шу танқидий қарай олишнинг ўзи ҳам инсоннинг ўз-ўзини кўра билишидир. Бундан кўринадики, камил инсонгина шундай фазилатга эга бўлади. Демак, маънавият бевосита қатор ахлоқий-инсоний фазилатлар: эзгулик, соғлом ақл, маънавий гузалликларнинг барчаси билан уйғунлашиб кетади.

Маънавиятнинг қудратли кучи шундаки, у инсонларни ягона мақсад сари ҳамжиҳат бўлиб интилишга ундайди.

Мен ўзбек дерида туғилганимдан бехад бахтиёрман. Негакки, бу заминга қўш ҳам улкам, меҳр қўшади. Ўзбек маданиятини хоржик тан олди.

Чиндан ҳам мислсиз даражада катта маънавият ворисларимиз. Маънавиятга ҳар қандай тараққий этган мамлакатларда иккинчи даражада иш деб қаралмайди.

Агар, таъбир жоиз бўлса, мен маънавиятни жамият маданиятини акс эттирувчи кўзгуга қияслагим келади. Катрада қўёш акс этганидек, маънавият ҳам ўз хусусиятлари билан маънавий жамиятни кўзгудек равшан намоён этади. Маънавият-буғун эндигина кириб келган янги тушунча ёхуд тилимизда янги пайдо бўлган сўз эмас. Маънавият қадим Шарқ маданияти меросининг мағзи бўлиб қолган. Ҳозирда эса Шарқ маънавий дунёларини инсоният тараққийлатишнинг барча баҳаларида ўзининг ижобий натижаларини сақлаб келган. Агар менга "маънавият бу нима?" деб сўрасалар, ҳеч иккинчмай, "маънавият- инсоннинг ўзини кўра билиши ва ўзининг англаш кўзгуси", дея жавоб берган бўлардим. Ҳа, маъна қашшоқ одамгина худбин ва жоҳил бўлади. Маъна оқсак одам энг аввало, инсоний фазилатларга эга бўлади, айни замонда, ўз-ўзига танқидий муносабатга бўлади. Ана шу танқидий қарай олишнинг ўзи ҳам инсоннинг ўз-ўзини кўра билишидир. Бундан кўринадики, камил инсонгина шундай фазилатга эга бўлади. Демак, маънавият бевосита қатор ахлоқий-инсоний фазилатлар: эзгулик, соғлом ақл, маънавий гузалликларнинг барчаси билан уйғунлашиб кетади.

Маънавиятнинг қудратли кучи шундаки, у инсонларни ягона мақсад сари ҳамжиҳат бўлиб интилишга ундайди.

Мен ўзбек дерида туғилганимдан бехад бахтиёрман. Негакки, бу заминга қўш ҳам улкам, меҳр қўшади. Ўзбек маданиятини хоржик тан олди.

Чиндан ҳам мислсиз даражада катта маънавият ворисларимиз. Маънавиятга ҳар қандай тараққий этган мамлакатларда иккинчи даражада иш деб қаралмайди.

Агар, таъбир жоиз бўлса, мен маънавиятни жамият маданиятини акс эттирувчи кўзгуга қияслагим келади. Катрада қўёш акс этганидек, маънавият ҳам ўз хусусиятлари билан маънавий жамиятни кўзгудек равшан намоён этади. Маънавият-буғун эндигина кириб келган янги тушунча ёхуд тилимизда янги пайдо бўлган сўз эмас. Маънавият қадим Шарқ маданияти меросининг мағзи бўлиб қолган. Ҳозирда эса Шарқ маънавий дунёларини инсоният тараққийлатишнинг барча баҳаларида ўзининг ижобий натижаларини сақлаб келган. Агар менга "маънавият бу нима?" деб сўрасалар, ҳеч иккинчмай, "маънавият- инсоннинг ўзини кўра билиши ва ўзининг англаш кўзгуси", дея жавоб берган бўлардим. Ҳа, маъна қашшоқ одамгина худбин ва жоҳил бўлади. Маъна оқсак одам энг аввало, инсоний фазилатларга эга бўлади, айни замонда, ўз-ўзига танқидий муносабатга бўлади. Ана шу танқидий қарай олишнинг ўзи ҳам инсоннинг ўз-ўзини кўра билишидир. Бундан кўринадики, камил инсонгина шундай фазилатга эга бўлади. Демак, маънавият бевосита қатор ахлоқий-инсоний фазилатлар: эзгулик, соғлом ақл, маънавий гузалликларнинг барчаси билан уйғунлашиб кетади.

Маънавиятнинг қудратли кучи шундаки, у инсонларни ягона мақсад сари ҳамжиҳат бўлиб интилишга ундайди.

Мен ўзбек дерида туғилганимдан бехад бахтиёрман. Негакки, бу заминга қўш ҳам улкам, меҳр қўшади. Ўзбек маданиятини хоржик тан олди.

Чиндан ҳам мислсиз даражада катта маънавият ворисларимиз. Маънавиятга ҳар қандай тараққий этган мамлакатларда иккинчи даражада иш деб қаралмайди.

Агар, таъбир жоиз бўлса, мен маънавиятни жамият маданиятини акс эттирувчи кўзгуга қияслагим келади. Катрада қўёш акс этганидек, маънавият ҳам ўз хусусиятлари билан маънавий жамиятни кўзгудек равшан намоён этади. Маънавият-буғун эндигина кириб келган янги тушунча ёхуд тилимизда янги пайдо бўлган сўз эмас. Маънавият қадим Шарқ маданияти меросининг мағзи бўлиб қолган. Ҳозирда эса Шарқ маънавий дунёларини инсоният тараққийлатишнинг барча баҳаларида ўзининг ижобий натижаларини сақлаб келган. Агар менга "маънавият бу нима?" деб сўрасалар, ҳеч иккинчмай, "маънавият- инсоннинг ўзини кўра билиши ва ўзининг англаш кўзгуси", дея жавоб берган бўлардим. Ҳа, маъна қашшоқ одамгина худбин ва жоҳил бўлади. Маъна оқсак одам энг аввало, инсоний фазилатларга эга бўлади, айни замонда, ўз-ўзига танқидий муносабатга бўлади. Ана шу танқидий қарай олишнинг ўзи ҳам инсоннинг ўз-ўзини кўра билишидир. Бундан кўринадики, камил инсонгина шундай фазилатга эга бўлади. Демак, маънавият бевосита қатор ахлоқий-инсоний фазилатлар: эзгулик, соғлом ақл, маънавий гузалликларнинг барчаси билан уйғунлашиб кетади.

Маънавиятнинг қудратли кучи шундаки, у инсонларни ягона мақсад сари ҳамжиҳат бўлиб интилишга ундайди.

Мен ўзбек дерида туғилганимдан бехад бахтиёрман. Негакки, бу заминга қўш ҳам улкам, меҳр қўшади. Ўзбек маданиятини хоржик тан олди.

Чиндан ҳам мислсиз даражада катта маънавият ворисларимиз. Маънавиятга ҳар қандай тараққий этган мамлакатларда иккинчи даражада иш деб қаралмайди.

Агар, таъбир жоиз бўлса, мен маънавиятни жамият маданиятини акс эттирувчи кўзгуга қияслагим келади. Катрада қўёш акс этганидек, маънавият ҳам ўз хусусиятлари билан маънавий жамиятни кўзгудек равшан намоён этади. Маънавият-буғун эндигина кириб келган янги тушунча ёхуд тилимизда янги пайдо бўлган сўз эмас. Маънавият қадим Шарқ маданияти меросининг мағзи бўлиб қолган. Ҳозирда эса Шарқ маънавий дунёларини инсоният тараққийлатишнинг барча баҳаларида ўзининг ижобий натижаларини сақлаб келган. Агар менга "маънавият бу нима?" деб сўрасалар, ҳеч иккинчмай, "маънавият- инсоннинг ўзини кўра билиши ва ўзининг англаш кўзгуси", дея жавоб берган бўлардим. Ҳа, маъна қашшоқ одамгина худбин ва жоҳил бўлади. Маъна оқсак одам энг аввало, инсоний фазилатларга эга бўлади, айни замонда, ўз-ўзига танқидий муносабатга бўлади. Ана шу танқидий қарай олишнинг ўзи ҳам инсоннинг ўз-ўзини кўра билишидир. Бундан кўринадики, камил инсонгина шундай фазилатга эга бўлади. Демак, маънавият бевосита қатор ахлоқий-инсоний фазилатлар: эзгулик, соғлом ақл, маънавий гузалликларнинг барчаси билан уйғунлашиб кетади.

Маънавиятнинг қудратли кучи шундаки, у инсонларни ягона мақсад сари ҳамжиҳат бўлиб интилишга ундайди.

Мен ўзбек дерида туғилганимдан бехад бахтиёрман. Негакки, бу заминга қўш ҳам улкам, меҳр қўшади. Ўзбек маданиятини хоржик тан олди.

сузи кишининг ички, руҳий ҳаётига оид тушунча бўлиб, у шахнинг маънавий қиёфаси, ахлоқи демакдир.

Инсон маданиятли, маърифатли, юксак ахлоқли бўлсагина маънавий баркамолликка эришади, деб ўйлайман.

Президентимиз И. Каримовнинг бу масалага жиддий эътибор қаратганидан, жойларда Маънавият марказлари ташкил этилгани ва бу борада кўплаб амалий ишлар олиб борилаётганини айни муддао деб ҳисоблайман.

Шуро даврида кишининг билими, қобилиятига қарб эмас, балки унинг насл-насаби, келиб чиқиши, давлатига кўра баҳо бериш, муомала қилишдек ҳаёт диндиз отиб кетди. Жавонларга китоблар эмас, қимматбаҳо идишлар терилдиган бўлди. Одамлар ўзарини китоб дўконига, театрга эмас, балки бозорга уришди. Айрим тенгдошларимиздан ҳаё, ибо кўтариди, бепарволик, бепарқлик кучайди.

Истиқлол туғайли қоронғу дилларимизга нур ёғилди, "кўр кўзлар" очилди. Иймон, эътиқодимиз қайта тикланди. Ҳаётимизни англадик, тарихимизни тикладик, аждодларимиз ким эди, уларнинг хизмати, буюқлиги нимада эди? Ҳар бир нароғга ҳақиқат кўзи билан қарашга одатланяптиз.

Нафисабегим ҚОБИЛОВА, Бухоро қурилиш техникуми ўқувчиси:

Шариф шахримнинг тошларига термулиб 18 минорани буй-баста, улардан таралган покликка даъват этувчи азонлар, 12 дарвозасидан оқиб келувчи сеҳри дунё, мадрасалардаги илм чашмалари, "Қуръон" тиловаги, "Ҳадис" таъсири, "Чоғар китоб" қироти, масжидлардаги иймонга элтувчи намозлар, қадимжойлардаги муножотларга тўяман. Аждодларимнинг олтин кўллари олдида лолу хайронман.

Айтганча, тарихда нафақат оқ доғлар, балки қора доғлар ҳам бўлади. Мен улардан юз ўтirmайман. Чунки хоҳ оқ бўлсин, хоҳ қора, у меннинг боболарим тарихидир. Расул Ҳамзаевнинг шундай қаломи бор: "Агар сен ўтмишга тўппонча билан ўқ узсанг, келажак сенга тўп билан ўқ узажак". Оқ қоранинг фаҳмига бориш -- бу маънавиятнинг бойлигидан далолат беради. Маънавиятимиз бой бўлсагина, бу оқ-қора доғларнинг фарқига бораемиз.

Диляфуза ЛАТИПОВА, Жиззах политехника институтини талабаси:

Ер юзига ўзининг заррин нуриларини сочиб, унга ҳаёт бахш этадиган нарсга қўёш бўлса, бизнинг қалбимизни гузал қиладиган, инсонийлик ҳис-туйғуларини уйғотадиган нарсга бу - МАЪНАВИЯТИДир.

Шунинг учун ҳам маънавият қалбимиз кўёшидир. У инсонга сув ва ҳаёдек зарурдир.

Маънавият, тарғи у барча одамларга хос бўлса-да, ҳеч ўзгармайдиган, доимий ўлчам деб бўлмайди. Юксак маънавийлик мустақил Ўзбекистон интилаётган устивор мақсадлардан биридир.

Маънавиятимиз олдида турган асосий вазифа мустақилигимизни мустақамлайдиган камил инсонларни, ҳар томонлама етук ва баркамол ёшларни тарбиялашдан иборат. Зеро, маънавиятсиз келажакимизни тасаввур қилиб

бўлмайди.

Мардона ХУДАЙБЕРГАНОВА, Урганч қурилиш коллежи ўқувчиси:

Вақтнинг қадрига етиш маданияти ҳам маънавиятдир. Маънавиятнинг яна бир қирраси Ватанга бўлган муҳаббат билан боғлиқдир.

Етти иқлимга доғруқ содлан улуг даҳолар ватанида истиқлолнинг ҳар бир одами тинчлик, тотувилик, биродарлик ва эзгуликка эш бўлмоқда. Ўзбек халқининг интизорлик билан кутган муқаддас орауси ушадди. У истиқлолга эришти. Эндликда халқимиз, ҳукуматимиз бу озод юртни бод қилишга, унинг бойликларидан фаровонлик учун фойдаланишга, Республиканинг бутун имкониятларини ишга солишга интиломоқда. Маънавиятни, миллий маданиятни янада юксалтиришга, айниқса биз ёшларни эртанги кун талаблари даражасида тарбиялашга ҳаракат қилинмоқда.

Маънавиятимизни урганчиликнинг аҳамияти нимада? -- деган савол баъзан ўйлангир кўлади. Утмишдаги боболаримиз ҳаёти, ижодий мероси, жасоратларга қаровчи ҳиқоялари, ривоят ва нақллари урганчи, улардан ўзимиз учун янги таассурот, маърифат олишимизга, қадимизни тиклашимизга ёрдам беришга ишонч ҳосил қиламиз. Хуллас, маънавият одамларнинг баркамол инсон сифатида камол топишини, келажакка ишонч билан қарашини таъминлайди. Утмишдаги маданият ва маънавиятимизни урганчи орқали биз олдинга, истиқболга интиламиз.

Муборак МЕЛИБОВА, Термиз Давлат университети талабаси:

Маънавият- араб тилидан келиб чиққан бўлиб, барча инсон фазилатларининг йиғиндисидир.

Мафкура берадиган энг нозик масала- маънавиятдир. У инсон қалбидинг фикр-заковати, дунёқараши, қадр-қиммати мезонидир.

Маънавиятнинг шаклланиши ва ривожига, одатда, уч таркибий бундан намоён бўлади. Мафкура кўринишидаги биринчи бундан- маълумот, ахборот тўплаш, асосан сўз, мулоҳаза, ибрат, гоё ва назариялар даражасида ифодаланган ва уни ўзлаштирилади, янгиликни дунёқарашига интилади. Бу- иш онг бунгидир.

Иккинчи бундан- инсонга ёшлагидан сингган маънавий қарашлар, ахлоқий қадриятлар, анъаналар, диний-руҳий туйғу. Бу бунданга у оила, уруғ-аймоғи, миллати билан эланини ҳис этади, қалбига миллий гурур, ватанпарварлик, Ватан туйғуси шаклланади. Бу бундан- иймон бунгидир. Шу боис, Ҳадиси шарифда "Ватанини севмоқ, иймонданлур", деб уқтирилади.

Учинчи бундан- инсон билан, ижодий эланиши, фаҳм-фаросат билан ифодаланган. У тафаккуримизда маърифат, дунёвий маънавият тилсиз бўлади. Буюқ алломаларимизнинг қудрати ана шу дунёвий маънавиятнинг илоҳий маънавият билан узвийликда камолга етказганидир бўлса керак.

МАЪНАВИЯТ

Хурсандой СОТВОЛДИЕВА, Гулистон Давлат университети талабаси:

Инсоннинг киндик қони тўқилган, аждод-авлодлари яшаб ўтган ва ўзи "менинг Ватаним" дея тан олган тупроқ унинг Ватанидир. Ватанга нисбатан инсон қалбига меҳр ришталари бўладики, буни Ватанга муҳаббат деб атаймиз; "Ватанини севмоқ иймонданлур" дейдилар. Иймоннинг бош мезони маънавиятдир. Демак, маънавий баркамол одамгина Ватанини сева олади, унинг тақдирини ўз тақдир деб билади. Бундай инсонлар Ватанини оод ва обод бўлишини-истайдилар ва бунинг учун жонини фидо қилиб курашадилар. Узини Ватани учун бахшда етишлик бу ҳам маънавий камиллик белгисидир.

Шукурлар бўлсикки, бизга оод ва мустақил Ватанда яшаш насиб қилди, аждодларимизнинг армонли орузи ушадди. Мана шу мустақилликнинг қадрига етиш ва уни сақлаб қолишга маънавий юксакликка эришган инсонгина қодирдир. Аслида шу биз турган она-замин инсониятнинг Ватанидир, саҳий табиат унинг меҳрибонидир, аввало, мана шу муқаддас тупроқни эъзоз этсанлар, кўзга суртсанлар, табиатни авайлашинлар, "тузини еб, тузигига туғирмасинлар".

Маънавий тақомилга интилган ҳар бир инсон илм-маърифатли бўлиши шартдир. Илм-маърифат тараққийти жамият тараққийтидир, унинг равнақидир. Илми одамнинг дунёқараши кенг, мустақил фикри, тушунарлари теран бўлади. Илм- маърифат дилларга нур-ис олиб кирувчи маънавийлик, бу нурдан бебахра қолган инсонлар рафтада қоладилар, бу эса маънавий қашшоқликка олиб келади.

Зухра АҚБАРОВА, Фарғона Давлат университети талабаси:

Ватан, истиқлол, маънавият. Ҳа, бу сўзлар инсон онгиди энг буюқ тушунчаларни ифодаловчи сўзлардир. Мен уларни бекорга ёзмадим. Ҳар бир одам бутун ҳаёти давомида мана шу учликка интилиб яшаган ва яшаб келмоқда. Бунинг ўрнини эса ҳеч нима билан ўзлаштириб бўлмайди. Юқоридagi ўз буюқ сўз ҳақида ўйланганда, қўлларини ёзмай, лабларини қимирламай, юрагим эса урғилган тўтагандай бўлиб қолади. Чунки уларнинг буюқ мағзини тарғишаш учун сўз бойлигим оқиллик қилса, юрагим уларнинг тафтини, уларнинг эҳсонини ўйига сингдириломайди. Топгандек бўлиб севишман, улар менинг жоним, улар менинг таним, улар менинг онгим, улар менинг севишим, улар менинг халқимдир. Ватан жонажон ўлкам бўлса, Истиқлол унинг равнақи, Маънавият эса унинг ўтмиши, ҳозир ва келажатидир. Шу келажак, шу ўтмишни билиш ва қуриш- мен учун бахт.

Шаҳноза ОТАМУРОТОВА, Тошкент Киёе-технология институтини талабаси:

Маънавиятнинг шаклланиши оиладан бошланади ва инсон ҳаёти давомида ривожланиб, такомиллашиб боради. Маънавият инсон қалби тоза, меҳр-муҳаббатли, ёмон қилларга ўзининг ёрдам қўлини қўйишга жасорати етатиди, ўз халқининг ва Ватанининг фидойисини бўлиши билан бошқалардан фарқланади. Менинг фикримча, бугунги кунда маънавиятликни куйидагилар белгиләди: Биринчидан, ўз халқининг маънавий меросини эгаллаш, тарихини билиш, жаҳон фани ва техникасининг ютуқларидан хабардор бўлиш; иккинчидан, миллатпарвар бўлиш, яъни ўз миллатнинг маънавий қадриятларини фидо қилиш, унинг ривожланиши учун зарур бўлган ишларни бажаришда фаолият кўрсата билиш; учинчидан, ватанпарвар бўлиш, яъни ўз она тупроғининг бир қарчи ери ҳам азиз эканлигини тушуна билиш, уни кўз қорачиқдай асраш, Ватанини ҳар қандай ёмон ниятли кучлардан ҳимоя қила билиш қабилар. Президентимиз айтганларидек, маъна-

таралади кўнглингизда. Буни Ватан дейдилар. Онанинг, боланинг, тирликнинг, қувончларнинг ҳиди келади Ватандан. Ватан- муқаддас тушунча! Ватан деб халқлар кўлга қурол оладилар. Ватан фарзанди уни ҳеч кимга раво кўрмай юрт учун жонини тикади.

Ноҳира ОХУНОВА, Андижон Давлат тиббиёт институтини талабаси:

Кишилик жамияти эзоқ ўтмишдан буйн маънавият сари интилиб ашаганлар. Гузалликка интилиш, бу- маънавият! Тартиб, сарамон-сарипаликка интилиш ҳам- маънавият! Турмушимизда ақл-иҳроқ, оод-ахлоқ, илм-маърифат, миллий ва умуминсоний қадриятлар билан мазмунга эгалдир. Буларнинг ҳаммаси биркиб маънавиятни ташкил этади.

Маънавият жамият тараққийтининг йўлчи юлдузи ва машғулдир. Маънавият сари интилган халқ тобора ўзлитини англайди. Жонажон Ўзбекистоннинг. Мустақилликка эришуви ҳам халқимизнинг юксак маънавий сари интилишлари мевасидир.

Маънавият ва маърифат бир-бирини тақозо этувчи, ўзаро ҳаммаҳор тушунчалар бўлиб, маънавият сари интилиш маърифатга олиб боради, маърифатни эгаллаш эса инсонни юксак маънавият эгаси бўлиш томон етказайди.

Юртбошимиз олиб бораётган оқилона сиссат натижасида "Олтин мерос" ҳамда "Ўмид" жамғармаларининг ташкил этилиши, улар ҳисобига тушган маблағлар ёш авлод маънавиятини юксалтириш ва истеъодли ёшларнинг хоржий мамлакатларда билим олишларига сарфланиши қабилар маънавият сари интилаётган халқимизнинг катта ютуғидир.

Олимжон АҚМЕДОВ, Ички ишлар вазирлиги Академиясини таъғловчиси:

Миллий маънавият оодоб-ахлоқ, дунёқараши, эътиқод ва умуман, инсон руҳиятининг миллий шаклда намоён бўлишидир. Буларнинг рўёбга йиқишида аввал биз тарихни эслашимиз ва холисона уни баҳолашимиз даркор. Уни варақласак, қизил империя эрвонидари учун она юртимизнинг бой тарихий ўтмиши-ю, унинг маданий, маънавий меросини сариқ қақчалик ҳам аҳамияти йўқ эканлигин

ДАЙДУ БОЛА

Болалик нимаси билан гўзал? Бугунги фаслари, ҳар қандай ташвишдан йироқлиги, эркилиги ва ҳока...

«Ёшлар ҳуқуқи — келажак таълиқи» ташаббуси

Ғоҳ отасиникида, ғоҳ онасининг ёнида яшай бошлайди. Энг ёмони шунда эдики, у қарда бўлмасин кутган, интиқан дунёси — оталик...

Институтдан чиқишим билан йўлниң нариги томониди автобус бекатида ҳамқишлоғим Каримжонни кўриб қолдим.

Мен унинг кўзларига термулгим келарди. Лекин журъатим етмайди. — Нима, гапларингни бўлиб қўйдимми? — мендан садо чиқмагач, овози бўғилиб сўради Уктамжон.

Мен унинг кўзларига термулгим келарди. Лекин журъатим етмайди. — Нима, гапларингни бўлиб қўйдимми? — мендан садо чиқмагач, овози бўғилиб сўради Уктамжон.

Пастдан чиққан Санобар қўлимга конверт тутқазди. Устидаги ёзув нотаниш. Кимдир туғилган куним билан ташаббусласанми.

Конвертни очдим. Бир варақ оппоқ қоғозга қисқача ёзув: «Мунаввар, сиз мени тушунмадингиз. Қанчалар яхши кўриб қолганимни билмадингиз.

Хонада учта қиз яшаймиз. Ҳар ким навбатчилигида ўзи яхши кўрган овқатни пиширади (албатта, масаллик билан келишимай иложимиз йўқ).

Уктамжон! Бейхитёр ўрнимдан турдим-у, жойимдан жилдомасдим. У менга қўлумсираб қараб турарди. Мен эсам унинг келганидан қанчалик қувонмай, оқкач қўйилган стол олдига ўзим ёлғиз ўтирганимдан шунчалар улардим.

— Келинг, келаверинг! — такдир қилди Санобар. Қўлимни овқатга узатишга мажбур бўлиб қўйдик эди — титирадим. Назаримда, бу хонаимни ҳамма сезарди, шунинг учун ҳеч кимга қаролмасдим.

— Ҳозир ишдан тугри келаяпман. — деди Уктамжон. Бироз овқат ейилган. — Менга ур, қизлар. — деди-да, уридан турди, мен ҳам. Кўзлари кўли менга тез қараб олди-да, ташқарига чиқиб кетди.

— Бор! — мени турди Санобар. Ҳижолатликданми, ҳаяжонданми оёғимни судраб босиб орқасидан чиқдим. — Яхшилаб овқатланиб олинг, мен кутиб тураман, — деди у. Унинг елкалари кенг ёйилиб келаятган қанотларга ўхшарди.

Бехолликдан орқамга сунмоқчи бўлдим, лекин яхши ёпилмаган эшик ёйқиллаб очила бошлади. Уктамжон шовиб эшик тутқичидан ушлаганча яна қўлимсирарди: — Мен пастда кутаман...

— Энди менинг тамоғимдан ушоқ ҳам ўтмайди. Оёғимдаги шипакни туғлига алмаштираман... Талабаларнинг ўзлари ёғочдан дарвозалар ясаган футбол майдонининг бир четидога кўлбола курсида қанча ўтирдик — билмайман. Ўтоқхона деразаларининг чироклари бир-бир ўчди.

— Дарс тайёрламоқчи эмасилдингиз? — сўрайди Уктамжон. Бошим билан «йўқ» ишорасини қилганимдан кейин давом этди. — Акамникига бориб, сўнгра бу ерга келай деса, кеч бўлиб кетганидан, шунинг учун турри олдингизга келавердим. Исмингизни ким қўйган, Мунаввар?

— Бобом, — лекин ортиқ ҳеч нарса деймайман. Иккаламизда соат йўқ. Елкамга костюмини ташларкан, сўрайди: — Ростини айтнинг, уйкунгиз келмаяптими? — Ростини айтсам, мени ёмон қиз деб уйламайсизми?

Уктамжон майсаларга чўккалайди: — Нима дедисиз? Сизни-я... Мен-а?... — Ростини айтсам уйкум келгани йўқ, — менга қачонлардан унут бўлган туйғу — болалик эрқалигим қайтиб келгандай бўлади. Қувончдан юрагим тулқайди, кўзларимга ёш тўлади. Шабнам майсаларининг қувончи экан-да?

— Эртага лекция пайтида охири партада ўтириб... — Ўзимни қўлга оламан, — Сиз қандай қилиб ишлайсиз? — Мен эрталаб Сирдарёга етгунча икки соат ухлаб оламан. Ниҳоят, бизлар жим томошга қилган энг ёрқин юлдузлар ҳам хиралашди, олис ўрқ ним қоронғу саҳнадай ёриша бошлади. Шундагина биз узун кеча ўтиб кетганини, лекин бир-биримизга ҳеч нарса айтмаганимизни англадик.

ҚИЗТИ

Мунаввар, — унинг елкалари яна ёйилиб келаятган улкан қанотларни эслатди. — Мен ҳозир кетмасам бўлмайди, ишга кечикмаслигим керак. Икки-уч кунда яна келаман, майлими?

Шу кеча индамай тингланган саволларим жавоби, айтолмаган гапларимни ифодалашга журъат топиб: — Мен сизни кутаман, — дедим. У елкамдан сира-сирғалаётган костюминини ушлаганча юзларимга ақин келди, ёш болани авайлагандек, эрқалагандек бир зум қўлиб қараб турди.

Уктамжон шарт орасига бўрилиб шовилиб кетаркан, шу лаҳзанинг ўзида қўлим соғинча тўлгандек бўлди. Ўтоқхонага қайтиб, хонамиз эшигини аста итардим, очилмади. Йўлак деразаси раҳига ўтирганча қизларнинг уйғонишини кутдим. Ниҳоят, соғингани кўтариб Моҳира чиқди. Мени кўриб қолди утирилди. Шунда: «Энди қизлар нима дейди?» деган савол миямга урилди. Хонага кирдим-у, бошимгача қўрпага бурканиб ётиб олдим. Қизлар чой ичишди, кийинишди, лекин сўзсиз. Фақат Моҳиранинг ҳар бир ҳаракати қарсиллаб менинг бошимга тегаятганга ўхшарди.

— Мунаввар дарсга бормасмикин, — дейди шивирлаб Санобар. Жавоб бўлмайди. Туғлилар тақиллайди, демак, чиқиб кетишканми. — Уятсиз! — бу сўзни Моҳира худди менинг қароватимга қараб айтгандай аниқ. — Бир марта кўрган одами билан тун бўйи қўлиб кетса-я! Уятсиз! Иккинчи курсни тутатми...

Учинчи соат лекцияга бормганима, қурлош қизларнинг даярли ҳаммаси очикдан очик мени валаги қўлугу билан кузатишарди. — Эшик уч марта чертилди. Кўриб кетдим. Қўлимдаги китобни шарт ёпиб, шеърларимга қарадим. Моҳира ўша кундан буён мен билан гўлшамайди. Мана, ҳозир ҳам унинг кў қаради қўлимга қўйилиб қолган сўзни такрорларди. «Уятсиз!» Санобар унга сездирайди менга ишора қилди. «Чик!»

Тутқични мен тортидимми, ёки мендан аввал у эшикни очди — билмайман: Уктамжон! Шу уч кун ичида бўлиб ўтган воқеалар: Моҳиранинг ошқор ўқрайиши, қурлош қизларнинг унда-мунда тулпаниб менга қараб пичир-пичирлаши, факультет деразаси газетасида номи тез-тез чиқиб турадиган Сайёранинг менга эшиттириб юлдузли кеча, ойдан тунлар ҳақидаги гаплари... юрагимни зада қилганди. Турғи, Санобар мен билан очик гаплашди, тун билан йигит ва қиз ёлғиз қўлиб кетиши яхшимаслигини айтди. Лекин у ҳам хонада Моҳира бўлса, менга гапирмасди.

Кўнглимдаги аламлиқадим Уктамжондан юпанч топим келарди. Шу лаҳза ўқини ҳам ташлаб... фақат хонага қайтсам! Мени шунчалар ёмон кўриб қолган қизларнинг, қўзига қўринамасми! Лекин Уктамжонга бу гапларни қандоқ айтаман?! — Нема қайфиятингиз паст? — дея Уктамжоннинг кўзларидайи қўлугу сўнди. — ... яхшиман... — Ишдан чиқиб келаяпман. Мен сизни пастда кутиб тураман. — Уқиним керак... Уктамжон эгилиб қўзимга қарарди. — Рост, — дедим тамоғимга тикилиб келаятган ачқикни ютишга уриниб. — Бир соатта... — жавоб кутди, индамаганимдан кейин яна эгилиб қўзимга қарарди. — Ярим соатта чўқинг, майлими? Кейин мени акамларникига кетавераман.

— Шундан сўнг биз бола улдирилган бўлиши мумкин, деган хулосага бордик ва кўзгатилаган жиноят ишчини қотилиб бўйича давом эттирдик, — дейди Поп тумани ИИБ жиноят-қидирув бўлими теъкор вакили, милиция подполковниги Аҳмаджон Турсунов.

Шундай бўлиши ҳам табиий-да. Ахир саккиз ой ўтиб ҳам натижа чиқмагач... Бирок, ана шундай қўнларнинг бирида хушхабар олинди: А.Абдурахмонов Тошкент шаҳар, Чилонзор туманидаги инсон бўлади, қоримизга ярайди, кексайганимизда сунинч бўлади, дея бағирларига бошишган. Лекин, ундай қисмат болажондан ўз ўтири. Ота-онаси ажрашиб кетиши, ўт ёшли гўлак тирик етимга айланди. Бир кун дадасини кўрмаса, ичкик қолаидиган гўлак энди меҳрибондан айри тушди. Ота-онанинг ўрнини ҳеч ким босолмаслигини бошидан кечирганлар биларди, дейишарди. Ҳар қалай буни тасаввур этиш қийин эмас. Хуллас, бешафтақ ҳаёт Абдуҳамидни аввал бошланок сийламади. Қўзимизнинг оқу

экан. Бирор ёмоннинг қўлига тушиб қолмади. Фақат бозорда савдогарларнинг қизматини қилиб, кунини кўриб, у ер, бу ерларда ётиб, яшаб юрибди. Шундай деймизу, лекин бу ҳолиса умуман юз бермаслиги мумкин эди. Бунинг учун қимми айбаш лозим. Яна ҳаётими? Ёки боланинг ўзиними? Хўп, ҳаёт айбдор дейлик. Лекин Абдуҳамид учун бундай ҳаётни юзага келтирганлар ким? Отаси, онаси, эмасми? Айтилик, Мамасоҳи билан Аломатнинг мурасаси келишмабди. Улар бир-бирларини тушунмабдилар, шунинг учун шартта ажрашиб кетиш лозим эдилми? Ахир энди улар фақат эр-хотин эмас, ота-она ҳам эдилар. Бу деган сўз қўлажак олдида, фарзандлари тақдир олдига жавоблар эдилар. Уйламадан, қалтабунлик билан қилинган арзуимас ҳаракат ҳам келажак учун гоёт қимматга тушиши мумкинлигини ким инкор қилади. Борингки, бўлар иш бўлиб, Мамасоҳи ва Аломатлар ажралишди, лекин ўрталари беғуноҳ гўлакнинг айби нима? Ўша учун у икки ўт орасида қолди, гоҳ у ерлар, гоҳ бу ерлар меҳр излаб, сарсон-саргардон бўлиши керак? Отаси ёки онаси, қайси бирини инсонийлик қилиб, жиғарбандини бағрига олиб, меҳр билан тарбия қилганда Абдуҳамиднинг тақдир бу йўлга бурилмас эди-ку. Майли, ўтган иш ўтди. Муҳими, у тирик экан. Яна «меҳрибон гўласига» қайтиб, лекин у саккиз ой давмида яқка-ёлғиз бегона қўли нима билан машғул бўлди? Кимлар билан танишди? Нималарни ўрганди? Бугун у олдинги Абдуҳамидми? Келгусида ким бўлмоқчи ўзи? Бу саволларнинг барига ким ижобий жа-

воб қилади ва жавоблари учун қарор беради. Ҳамма гап шунда. Абдуҳамиддан нима учун кетиб қолганини гапириб беришни сўрадик. У жавоб тариқасида бошидан кечирганларини ҳикоя қиларкан, бунинг учун фақат ўзини айбдор қўрсатди. На отаси, на онасидан нолиб, бир оғиз сўз демади. Вақоланки, унинг тақдирдаги саронлик, дарбадарлик, барча-барчаси ота-онасининг норасолигидан экани ойдай равшан.

Ушбу воқеадан сўнг бир қанча фурсат ўтиб, хизмат билан яна Полга йўлимиз тушди. Туман ички ишлар бошқармасида А.Турсуновни топиб, Абдуҳамид билан бир уррашиб, гаплашмоқчи эканлигимизни билдирдик. Аммо у кишининг жавоби ҳайратга солиб қўйди: Абдуҳамид яна уйдан қочиб кетибди. Яна қидирувда экан.

Абдуҳамид яна алла қарларда дайиб юргани тайин. Аммо нима, қандай иш билан машғул? Кимлар билан шерик? Буни қоронғу. Бу ҳолида у бир кунмас бир кун бирор оғир жиноятга қўл уриши мумкин. Абдуҳамид воқеаси биз биланлардан биттиси ҳолос. Яъни орамизда унинг ота-онасидай меҳрисиз, бепарво, лоқайд инсонлар кўпалаб топилади.

Биз қаламга олган ушбу воқеа шоядки ана шундайларни гафлат уйқусидан уйғотса... Аслиз муштарий, ҳеч ким онасидан берири ёқуд жиноятчи бўлиб туғилмайди. Жамиятимизга ёт-иллатлар, жиноятчиликни олдини олиш нафақат ҳуқуқ-тартибот ишоралари ҳодимлари, балки барчамизнинг бурчимиздир. Бунинг учун фақатгина бешафтақлик, бепарволик касаллидан қўтулсақ нур устига аъло нур бўлур эди.

Заҳидхон КЕНЖАЕВА, журналист, Улуғбек МАМАДАЛИЕВ, Наманган вилояти ИИБ матбуот гуруҳи катта нозир

СИРАЛИ «ЁМФИР»

Амударё ҳавзасидаги бир водий одамлар орасида жониворлар ётган воқеа, деб юритилди. Бунинг сабаби бор, албатта. Айтишларига, 1963 йилнинг августда Денов қишлоғи яқинида итбалқирган ётган. Орадан икки йил ўтиб, шу воқеадаги Дархон ота қишлоғига яна жонли жала қўйиб: одамларни ҳайратда қолдириб ёмғир ва дўл аралаш одамлар бошига қўрбақа ва майда балқилар тушарлаверган.

Қадимий адиблардан Филархнинг «Атене» китобида ёзилганча, балқилардан иборат бўлган ёмғирларни кўп мартабта ва кўп ерда кўришган. Унинг «Тарихи» деган асарининг йигирма биринчи китобида шундай гаплар бор: Пеония ва Дарданияга худ одамларнинг ёмғирлиги, кўчаларни қўрбақалар қоплаб олибди — кўп қўрбақалар ноубуд бўлиб кетибди. Шу даражага етибдики, кўчалардан қўрбақани босмай ўтиб бўлмай қолди.

Бизнинг асримизда-чи? Бунга ҳам мисоллар етарли. 1949 йилда Янги Зеландия қирғоқларида балқилар ёмғир ёғиб ўтган. Бу воқеа денгиз соҳилидан йигирма километр нарида юз берган. Қариб денгиз ва Шимоллий денгиз соҳилиларида бундай жонли ёмғирга ҳеч ким ҳайрон бўлмади. Негаки, бунақани қўрқариб қўзлари пишиб кетган.

Тарихда, умуман, балқилар ва қўрбақаларнинг бунақа сарфарга омади чопган — аввал иш пастдан тепайда, кейин тепадан пастга... Франциянинг жанубидаги Каор деган жойда /шифобахш Кагор виноси номи шу жой номидан келиб чиққан/ 1918 ва

1847-йилда гаройиб ёмғир ёғиб ўтган. Нима ёқани билгингиз келса марҳамат: Ушанда Каорда Урғимчак ётган экан! Бундан ҳам бошқача ёмғирни кўрганлар бор. 1954 йилнинг қўлмасида АҚШда — Давенпорт шаҳри аҳолиси тонгда уйғониб шаҳарларини танайми қолганлар. Кечаси билан ётган ёмғир ҳамма уйлари ҳаворангга бўяб қўйган.

Оламда бундан ҳам антиқа ёмғирлар бўлади. Масалан, апелсин ёғишни истайсизми? Ҳатто бир томчи ҳам ёмғир ёғмай, омондан фақат апелсин ёғганини кўрганлар бор бу ёруғ дунёда. Мешчерга заҳисаси воқеаси ҳаммани лол қолдиран. Бу ҳақда гапирганда ҳамма ҳам ишонавермайди. Бу воқеа 1940 йилда Горький областидаги Павлов районида бўлиб ўтган.

Кун жуда иссиқ ва ҳаво ими эди. Оқшом палла бирдан уфқда момоқалдиқор гуруллангандай бўлган. Шундай қўнларнинг бирида Мешчер қишлоғи устида момоқалдиқор гулдирган. Ёмғир ёғаболмаган. Ҳоҳ ишонинг, ҳоҳ ишонманг, ёмғир билан бирга қумуш тангалар ёға бошлаган. Яна қандакис дент: подшоҳ Иван IV замонасида зарб қилинган қадимий тангалар... Кўз кўрмаган, қўлоқ эшитмаган бу ёмғир ўтган одамлар, омондан ёғиб тушган минглаб қадимий тангаларни териб олганлар

Саҳифага тайёрловчи: М.ЗИЁХОНОВ

ЮЛДУЗНАР САМОДАН СУЗЛАЙДИ

ҚҲЙ. Бу ҳафтада хизмат вазирангиз жараёнида туғилган муаммолар шахсий ташаббусларингиз асосида ҳал этиб борилади. Шунга мувофиқ сиз ниҳоятда аниқ ва теъкорлик билан иш юритишнинг лозим.

БУЗОҚ. Сиз учун ноаниқ ва тушунарсиз бўлиб келган барча аниқлашмоқчиликларни ҳал этишингизга тўғри келлади. Сизга муваффақият келтирувчи шерингиз билан учрашасиз.

ТАХРИРИЯТ: — 136-56-58, 133-94-97; бўлими — 136-54-64; таърифи — 133-79-69; илҳом — 136-54-64; спорт — 136-54-64; ватанпарварлик бўлими — 136-54-93; таърифи — 136-58-48.

ТАРОЗУ. Марс ҳаётингизда кўнглили ўзгаришлар рўй беришида жисмонан куч-қувват ва мадал бағишлайди. Бунда айнакча сешанба ва кун сиз учун умумли кун бўлиб қолади.

001 ХАБАР ҚИЛАДИ. Ҳафта давомида йилгарчилик кутилмайди. Кечалари 8-13, кундузлари 27-32 даража иссиқ бўлади. Республикамининг жанубида ҳамда чўл худудларида кечалари 10-15, кундуз кунлари 28-33 даража иссиқ бўлади.

МАНЗИЛИМИЗ: Тўқсан Тошкент Метрбуроси кўчаси, 32-йўл. Навр кўрасини 64807. Муаллифлар фикри тахрирнинг нукта назаридан фарқланиши мумкин. Дизайн устаси: С.ФАЙЗУЛЛАЕВ

Муассис: ЎЗБЕКИСТОН ЁШЛАРИНИНГ «КАМОЛ» ЖАМГАРМАСИ. Хомий: ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ «МАТБУОТ ТАРҚАТИШ УЮШМАСИ» АССОЦИАЦИЯСИ

Бош муҳаррир Абдуқодир НИЁЗОВ. Навбатчи муҳаррир: Суннат АЗЛАРОВ

ТАХРИРИЯТ: — 136-56-58, 133-94-97; бўлими — 136-54-64; таърифи — 133-79-69; илҳом — 136-54-64; спорт — 136-54-64; ватанпарварлик бўлими — 136-54-93; таърифи — 136-58-48.

МАНЗИЛИМИЗ: Тўқсан Тошкент Метрбуроси кўчаси, 32-йўл. Навр кўрасини 64807. Муаллифлар фикри тахрирнинг нукта назаридан фарқланиши мумкин. Дизайн устаси: С.ФАЙЗУЛЛАЕВ